

«شرق» به بهانه سفروزی‌ر کشور عمان، نقش آفرینی همسایگان در پرونده‌های سیاست خارجی ایران را واکاوی می‌کند

معمای میانجیگری

مالک مصدق: حمود بن فیصل البوسعیدی، وزیر کشور عمان، در رأس هیئتی بلندپایه دیروز (دوشنبه) وارد تهران شد و با مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور و علی لاریجانی، دبیر شمام دیدار کرد. در دیدار رئیس‌جمهور ایران با وزیر کشور عمان، دو طرف بر تقویت روابط برادرانه، احترام متقابل و همکاری‌های گسترده میان تهران و مسقط تأکید کردند. پزشکیان با اشاره به پیشینه دیرینه و صمیمی روابط دو کشور گفت: «روابط جمهوری اسلامی ایران و عمان همواره بر پایه برادری و حسن نیت بنا شده و در فراز و نشیب‌های منطقه‌ای، دو کشور در کنار یکدیگر بوده‌اند». او نقش عمان را در عرصه‌های منطقه‌ای، به‌ویژه در میانجیگری و میزبانی از مذاکرات تهران و واشنگتن، ستود و این رویکرد را نشانه خردمندی و صلح‌جویی مقامات مسقط دانست. رئیس‌جمهور همچنین از مواضع انسانی و اسلامی عمان در دفاع از مردم مظلوم غزه و محکومیت جنایات رژیم صهیونیستی قدردانی و تصریح کرد: «اگر همه کشورهای اسلامی همانند عمان از مردم غزه حمایت می‌کردند، امروز شاهد چنین فجایع تلخی نبودیم». رئیس‌قوه مجریه کشورمان این را تأکید کرد که «وحدت امت اسلامی، براساس آموزه‌های پیامبر اسلام(ص)، ضامن عزت و قدرت جهان اسلام است و در سایه اتحاد می‌توان از تجاوز و تعدی دشمنان به سرزمین‌های اسلامی جلوگیری کرد». پزشکیان با ابراز امیدواری نسبت به دستاوردهای سفر وزیر کشور عمان به تهران، بیان کرد: «جمهوری اسلامی ایران آماده است همکاری‌های دوجانبه را در زمینه‌های اقتصادی، علمی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی گسترش دهد تا این سفر زمینه‌ساز ارتقای روابط دو کشور شود». در ادامه، وزیر کشور عمان نیز با ابراز خرسندی از حضور در ایران و دیدار با رئیس‌جمهور، روابط تهران و مسقط را ممتاز، تاریخی و مبتنی بر صداقت توصیف کرد و افزود: «هیچ شائبه‌ای در این روابط وجود ندارد و توافقات سفر پنج ماه پیش آقای پزشکیان به مسقط، مسیر روشنی برای همکاری‌های آینده ترسیم کرده است». حمود بن فیصل البوسعیدی ضمن تقدیر از رویکرد سازنده ایران در تقویت روابط با کشورهای اسلامی، افزود: «روابط ایران و عمان ریشه در اعتماد متقابل دارد و ما با اراده‌ای مضاعف برای تعمیق این روابط تلاش خواهیم کرد».

وزیر کشور عمان با علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران نیز در محل این شورا دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار، دو طرف با تأکید بر ارتقای مناسبات اقتصادی، بر گسترش همکاری‌های دوجانبه در حوزه‌های سیاسی، امنیتی و نظامی و همچنین تقویت هماهنگی‌های منطقه‌ای برای تأمین منافع مشترک تأکید کردند. وزیر کشور عمان در این دیدار دعوت رسمی از لاریجانی برای سفر به مسقط را مطرح کرد و این دعوت را گامی مهم در مسیر تعمیق همکاری‌های راهبردی میان دو کشور دانست. دبیر شورای عالی امنیت ملی نیز با اشاره به نقش سازنده و متوازن عمان در تحولات منطقه‌ای، بر ضرورت بهره‌گیری از ظرفیت‌های گسترده دو کشور برای توسعه همکاری‌های اقتصادی و امنیتی در سطوح راهبردی تأکید کرد.

قاهره و بازی تازه قدرت در پرونده هسته‌ای

سفر حمود بن فیصل بن سعید البوسعیدی، وزیر کشور عمان، در حالی به تهران انجام شده که فضای سیاسی و رسانه‌ای منطقه بار دیگر به سمت نقش‌آفرینی مسقط در پرونده‌های حساس، ازجمله میانجیگری در مذاکرات هسته‌ای ایران، معطوف شده است. این سفر، در شرایطی صورت گرفت که هنوز خارطه میزبانی عمان از پنج دور گفت‌وگوهای غیرمستقیم میان ایران و آمریکا در ذهن افکار عمومی باقی است؛ گفت‌وگوهایی که نه‌تنها به توافق نهایی منجر نشد، بلکه تجاوز اسرائیل و آمریکا علیه ایران را رقم زد. به‌رغم این اتفاق، برخی باور دارند که تجربه میانجیگری و میزبانی عمانی‌ها از مذاکرات هسته‌ای بین تهران و واشنگتن، عملاً جایگاه مسقط را به عنوان میانجی مورد اعتماد تثبیت کرد. در مقابل باید اذعان کرد پس از بازگشت قطع‌نامه‌های شورای امنیت و فعال‌سازی مکانیسم ماشه، معادلات منطقه‌ای و مسیر دیپلماسی ایران پیچیده‌تر از گذشته است. بنابراین در سایه معادلات جدید شاهد ورود بازیگران تازه به عرصه میانجیگری هستیم. برخی گزارش‌ها حاکی از آن است که پرونده میانجیگری از عمان و قطر به سمت مصر تغییر مسیر داده است؛ تغییری که بسیاری از تحلیلگران داخلی آن را اشتباهی تاکتیکی می‌دانند؛ زیرا در مقام قیاس با عمان و قطر نمی‌توان به مصری‌ها اعتماد کرد. در همین راستا، تحرکات اخیر مصر در تعامل با بازیگران منطقه‌ای و فرمان منطقه‌ای نشان می‌دهد که قاهره در پی احیای نقش منطقه‌ای ازدست‌رفته خود است. دیدار اخیر رئیس سازمان اطلاعات مصر با بنیامین نتانیاهو در قدس، آن‌هم پس از تماس تلفنی وزیر خارجه مصر با همتای ایرانی و رازینی با رافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نشانه روشنی از تمایل مصر برای تثبیت جایگاه خود به‌عنوان میانجی جدید در پرونده ایران است. اما این تمایل‌ها با تناقضات آشکاری همراه است؛ ازجمله همکاری‌های اطلاعاتی مصر با تل‌آویو، دعوت از نتانیاهو برای حضور در نشست شرم‌الشیخ و همراهی با کشورهای اروپایی در طرح خلع سلاح حماس. چنین کارنامه‌ای، نه‌تنها نشانه بی‌طرفی نیست، بلکه تردیدهایی جدی نسبت به صداقت قاهره در ایفای نقش میانجیگرانه ایجاد می‌کند. به همین دلیل، تحلیلگران معتقدند اعتماد به مصر در شرایط کنونی می‌تواند به تکرار تجربه‌های پرهزینه گذشته منجر شود. درواقع، نقش‌آفرینی مصر نه از موضع خیرخواهی، بلکه با هدف بازسازی اعتبار سیاسی خود در رقابت با ترکیه، قطر و عربستان دنبال می‌شود.

اهرم‌های فشار و فقدان اعتماد از عمان تا مصر

باین‌حال، اگر بخواهیم خط تحلیل فوق را که از سوی طیفی از رسانه‌ها مطرح شده در نظر بگیریم، باید گفت مسئله فقط به مصر محدود نمی‌شود. حتی اگر دستگاه دیپلماسی ایران بار دیگر به میانجیگری عمان یا قطر بازگردد، تفاوت بنیادینی در نتیجه حاصل نخواهد شد؛ زیرا این کشورها نیز در چارچوب منافع ملی و ملاحظات امنیتی خود مانند قاهره عمل می‌کنند. مسقط هرچند چهاردهی متعادل‌تر و قابل اعتمادتر نسبت به سایر بازیگران دارد، اما در نهایت از میانجیگری برای افزایش وزن دیپلماتیک خود بهره می‌برد. در چنین شرایطی، هیچ میانجی خارجی را نمی‌توان ضامن منافع ملی ایران دانست. میانجی‌ها نه بازیگران بی‌طرف، بلکه دارندگان اهرم‌های فشار و چانه‌زنی هستند؛ آنها از نیاز تهران برای کاهش تنش‌ها و عبور از بن‌بست‌ها، به‌عنوان ابزار ارتقای موقعیت خود استفاده می‌کنند. این واقعیت ایجاد می‌کند که سیاست خارجی ایران به جای اتکا بر حسن نیت دیگران، بر توان ملی، انسجام درونی و دیپلماسی فعال خود تکیه کند. باید قبول کرد که در عرصه سیاست خارجی، هیچ کشور ثالثی صرفاً با حسن نیت یا از سر دوستی وارد میدان میانجیگری نمی‌شود؛ هر کشور منطقه‌ای یا فرمان منطقه‌ای اهداف ژئوپلیتیکی، اقتصادی و امنیتی خود را دنبال می‌کند و در این مسیر، ایران نیز صرفاً بخشی از معادله قدرت آنهاست، نه محور آن. تجربه‌های اخیر نشان داده است هرگاه ایران بیش از حد به نقش واسطه‌ها دل بسته، نتیجه آن تضعیف موقعیت چانه‌زنی و اتلاف انرژی سیاسی بوده است. میانجیگری، اگر بدون محاسبه دقیق از اهداف طرف مقابل انجام شود، نه‌تنها منجر به توافق نمی‌شود، بلکه به ابزار نفوذ بیگانگان تبدیل خواهد شد. در نتیجه، راهبرد هوشمندانه آن است که دستگاه دیپلماسی کشور ضمن بهره‌گیری از ظرفیت میانجی‌ها، استقلال تصمیم‌گیری و ابتکار عمل در مذاکرات را حفظ کند. بازگشت به تحلیل‌های واقع‌گرایانه، شناخت انگیزه‌های بازیگران خارجی و پرهیز از اشتباهات تاکتیکی، تنها مسیری است که می‌تواند از منافع ملی ایران در برابر رقابت‌های پنهان منطقه‌ای و جهانی صیانت کند.

عبدالامیر نبوی: در بحث میانجیگری، فرقی بین عمان و مصر وجود ندارد، چون هدف همه آنها یکی است

در تحلیل دقیق‌تر نقش‌آفرینی همسایگان و نحوه میانجیگری کشورهای منطقه در پرونده‌های سیاست خارجی ایران، عبدالامیر نبوی در گفت‌وگوی خود با «شرق»، ابتداءً به‌ساکر روی ورود مصر به پرونده هسته‌ای ایران تمرکز می‌کند و بر این باور است که «نقش‌آفرینی قاهره در این پرونده، هرچند در قیاس با سابقه طولانی عمانی‌ها و قطری‌ها در عرصه میانجیگری بین ایران و غرب، غافلگیرکننده به نظر می‌رسد، اما در چارچوب نگرانی‌های منطقه‌ای و جاه‌طلبی‌های دیپلماتیک مصر قابل درک است». استاد مطالعات مصر توضیح می‌دهد: «پرونده هسته‌ای ایران به دلیل عمق و پیچیدگی تاریخی خود، هر زمان که دچار تنش می‌شود، به‌سرعت ابعاد فرمان منطقه‌ای پیدا می‌کند. از این منظر، مصر نگران است که تشدید اختلافات میان ایران و قدرت‌های جهانی یا درگیری‌های اخیر میان ایران و اسرائیل، منطقه را وارد مرحله‌ای تازه از بی‌ثباتی کند؛ مرحله‌ای که کنترل آن از دست بازیگران منطقه‌ای خارج شود». لذا به گفته این مدرس دانشگاه تهران، «نخستین هدف قاهره در ورود به این پرونده، کنترل بحران و جلوگیری از گسترش دامنه آن بوده است».

رئیس اسبق انجمن علوم سیاسی ایران به «شرق» می‌گوید: «مصری‌ها در نخستین گام توانستند به برگزاری نشست‌هایی که به توافق قاهره معروف شد، زمینه گفت‌وگو میان نمایندگان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را فراهم کنند؛ هرچند این توافق بعد

از فعال‌سازی مکانیسم ماشه و بازگشت قطع‌نامه‌ها در عمل به مرحله اجرایی نرسید». بااین‌حال، نبوی معتقد است «انگیزه اصلی مصر از ورود به این پرونده، تنها دغدغه ثبات منطقه‌ای نیست». به باور تحلیلگر ارشد مسائل غرب آسیا، «قاهره به دنبال احیای جایگاه سیاسی و دیپلماتیک خود در منطقه است؛ جایگاهی که به دلیل بحران‌های متعدد داخلی و منطقه‌ای، ازجمله جنگ غزه، ناآرامی‌های لیبی و سودان و تحولات دریای سرخ تضعیف شده است». با این برداشت است که استاد مطالعات مصر تأکید می‌کند: «دولت السیسی با ایفای نقش فعال در پرونده‌های مهمی مانند موضوع هسته‌ای ایران، می‌خواهد دوباره به‌عنوان یک بازیگر معتبر و میانجی مسئول در خاورمیانه شناخته شود».

در بخش دیگری از گفت‌وگو، این مدرس دانشگاه به سطح روابط ایران و مصر اشاره می‌کند و اعتقاد دارد: «در مقایسه با سال‌های گذشته، تمایل دو کشور برای برقراری روابط رسمی و ارتقای سطح همکاری‌ها بیشتر شده است، اما هنوز به مرحله‌ای پایدار و ساختاری نرسیده است». بنابراین نبوی بیان می‌کند «یکی از عواملی که می‌تواند به تحکیم روابط کمک کند، گسترش همکاری‌های اقتصادی و تجاری، به‌ویژه از طریق بخش خصوصی است، چراکه روابط سیاسی زمانی دوام می‌آورد که منافع اقتصادی ملموسی برای دو طرف ایجاد شود». با این حال، از نظر این مفسر ارشد حوزه سیاست خارجی، «مانع اصلی در این مسیر، کاهش وزن منطقه‌ای ایران در سال‌های اخیر است». به گفته نبوی، «اگر ایران بتواند جایگاه سیاسی و دیپلماتیک خود را در سطح منطقه‌ای تقویت کند، تمایل مصر برای همکاری و نزدیکی نیز افزایش خواهد یافت».

رئیس اسبق انجمن علوم سیاسی ایران در پاسخ به پرسشی درباره اهداف پنهان قاهره، تأکید دارد «هرچند برخی معتقدند مصری‌ها از طریق ورود به پرونده هسته‌ای ایران می‌خواهند راهی برای احیای برنامه هسته‌ای خود پیدا کنند، اما شواهد نشان می‌دهد که مصر در حال حاضر چنین نیازی ندارد، زیرا پروژه نیروگاه هسته‌ای خود را با همکاری روسیه و تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی دنبال می‌کند». بنابراین ایده «کنسرسیون هسته‌ای منطقه‌ای» که گاه در محافل سیاسی مطرح می‌شود، به گفته نبوی، «هنوز بسیار مبهم است و با توجه به فشارهای بین‌المللی علیه ایران، اجرایی شدن آن در کوتاه‌مدت بعید به نظر می‌رسد».

استاد مطالعات مصر در بخش پایانی گفت‌وگو، با اشاره به سفر اخیر وزیر کشور عمان به تهران و نقش عمان و قطر در میانجیگری میان ایران و غرب، این تحلیل را دارد که «هرچند وزن سیاسی مصر از عمان بیشتر است، اما در نهایت هدف همه این بازیگران یکی است؛ پیشگیری از وقوع درگیری مستقیم میان ایران و آمریکا با تسکین تنش‌ها و اسرائیل». نبوی تأکید می‌کند «هریک از این کشورها با توجه به توان دیپلماتیک و نوع رابطه خود با ایران سعی می‌کنند بحران را مدیریت کنند، اما بحران هسته‌ای ایران تنها در قالب خطر جنگ خلاصه نمی‌شود». به گفته این مدرس دانشگاه تهران، «مکانیسم اسنپک و تداوم اختلافات با غرب باعث شده است که این بحران در سطحی مزمین ادامه یابد». او در جمع‌بندی گفته‌هایش به «شرق» می‌گوید «کاهش پایدار تنش‌ها نیازمند اراده‌ای چندجانبه و شکل‌گیری گفت‌وگوی مستقیم میان ایران و ایالات متحده است؛ امری که در وضعیت کنونی سیاست جهانی بعید به نظر می‌رسد، اما بدون آن، چشم‌انداز حل‌وفصل پرونده هسته‌ای ایران همچنان مبهم باقی خواهد ماند».

اسلام ذوالقدریو: نه مصر غیرقابل اعتماد است و نه عمان قابل اعتماد

اسلام ذوالقدریو بر دیگر کارشناسی بود که در گپ‌وگفتش با «شرق» تحلیل خود را از معادلات همسایگان ایران برای ایفای نقش میانجیگر بیان می‌کند. پژوهشگر سیاست‌گذاری عمومی و تحلیلگر روابط بین‌الملل با نگاهی انتقادی به ساختار فکری حاکم بر سیاست خارجی ایران تأکید می‌کند «بقای کشورها در جهان برآشفته قرن بیست‌ویکم دیگر با تکیه بر آرمان‌گرایی و انگاره‌های ایستای گذشته ممکن نیست». به باور این مفسر حوزه سیاست خارجی، «در دنیایی که قواعد قدرت و ائتلاف‌ها به‌سرعت تغییر می‌کنند، سیاست خارجی باید فرصت‌محور باشد، نه آرمان‌محور». ذوالقدریو اعتقاد دارد «سیاست خارجی ایران در چند دهه اخیر براساس یک دوگانه سنتی «دوستان و دشمنان ابدی» بنا شده که اکنون به یکی از آسیب‌های اصلی سیاست بین‌المللی کشور بدل شده است». بنابراین این مفسر ارشد حوزه سیاست خارجی تصریح می‌کند «اصرار بر تقسیم جهان به دوستان و دشمنان دائمی، باعث شده اصل حیاتی منافع ملی و راهبردی ایران به خطر بیفتد. در جهان امروز، هیچ دوستی یا دشمنی ابدی نیست؛ بلکه تنها منافع پایدار و فرصت‌های متغیر وجود دارد».

ذوالقدریو با اشاره به ورود مصر به‌عنوان میانجی جدید در پرونده هسته‌ای ایران، این موضوع را «یکی از مصادیق بارز تعارض میان نگاه فرصت‌محور و نگاه آرمان‌گرا در سیاست خارجی» می‌داند و در ادامه توضیح می‌دهد «برخی جریان‌ها در داخل کشور با ذهنیت گذشته‌نگر و بدبینانه به میانجیگری مصر می‌نگرند و آن را غیرقابل اعتماد می‌دانند، درحالی‌که واقعیت نظام بین‌الملل ایجاب می‌کند ایران از هر فرصتی برای گسترش نقش دیپلماتیک خود بهره گیرد».

تحلیلگر روابط بین‌الملل در این‌باره به «شرق» می‌گوید: «واقعیت چند دهه مذاکرات ایران با غرب نشان داده است هیچ‌یک از میانجیگران پیشین از ترکیه به قطر گرفته تا عمان، هرگز طرفدار ایران نبوده‌اند؛ بلکه از میزبانی مذاکرات ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به‌عنوان ابزاری برای تقویت موقعیت خود در نظام منطقه‌ای استفاده کرده‌اند. با این حال، ما هر بار در همان مدار بسته چرخیده‌ایم و فرصت‌های جدید را از دست داده‌ایم».

به نظر ذوالقدریو، «تجربه‌های پیشین از نقش میانجی‌هایی مانند عمان یا قطر نشان داده که این کشورها بیش از آنکه در جهت منافع ایران عمل می‌کنند، در پی تثبیت نقش خود به‌عنوان «بازیگران صلح‌طلب» بوده‌اند». پس او تأکید دارد «عمان هرچند در برخی مقاطع نقش تسهیلگر موفق‌تری را ایفا کرد، اما هرگز نمی‌توان آن را میانجی به سود ایران دانست. اما مصر با جایگاه متفاوت و قدرت تأثیرگذاری بالاتر، می‌تواند نقش مؤثرتری داشته باشد؛ به‌ویژه در شرایطی که روابط تهران و قاهره رو به ترمیم و همکاری است». تحلیلگر ارشد حوزه بین‌الملل در ادامه به مؤلفه‌های برتری مصر بر دیگر میانجیگران منطقه‌ای اشاره و عنوان می‌کند «نخستین مؤلفه این است که مصر به‌عنوان یک دولت متحد عربی و اسلامی از مشروعیت گسترده‌ای در جهان عرب برخوردار است. مؤلفه دوم ناظر به آن است که ایران و مصر درک مشترکی از تهدیدات

منطقه‌ای دارند؛ از ترویرسم گرفته تا بی‌ثباتی در خاورمیانه. مؤلفه سوم به روابط نزدیک و ساختاریافته قاهره با غرب، به‌ویژه ایالات متحده و اتحادیه اروپا بازمی‌گردد که می‌تواند کانالی مؤثر برای انتقال پیام‌های ایران باشد و در مؤلفه چهارم باید گفت که مصر روابط علنی و شفاف با اسرائیل دارد و برخلاف برخی کشورهای منطقه، این روابط را پنهان نمی‌کند. همین شفافیت باعث می‌شود نقش میانجیگرانه‌اش واقع‌بینانه‌تر و کارآمدتر باشد».

ذوالقدریو با تأکید بر تجربه مصر در مذاکرات صلح فلسطین و اسرائیل، این خط تحلیلی را دارد که «قاهره از معدود پایتخت‌هایی است که توانسته میزبان گفت‌وگوهای دشوار و چندلایه باشد؛ از گفت‌وگوهای صلح خاورمیانه گرفته تا مذاکرات بین گروه‌های فلسطینی و حتی برخی پرونده‌های آفریقایی. این پیشینه نشان می‌دهد که ایران نیز می‌تواند از ظرفیت مصر برای میزبانی مذاکرات هسته‌ای بهره‌مند شود».

این مفسر ارشد حوزه بین‌الملل در بخش دیگری از گفت‌وگو، با رد نگاه بدبینانه به نقش مصر، تأکید می‌کند «در جهان امروز باید فرصت‌ها را غنیمت شمرد، نه آرمان‌ها را تکرار کرد». به گفته ذوالقدریو، «مصر نه دشمن ایران است و نه دوستی همیشگی؛ بلکه کشوری است که منافعش در هم‌پوشانی با ثبات منطقه‌ای تعریف می‌شود و همین امر می‌تواند آن را به یک شریک موقت، اما مؤثر برای ایران بدل کند». این کارشناس می‌افزاید «سیاست خارجی موفق آن است که بر مبنای فرصت‌ها و منافع متغیر تنظیم شود، نه براساس شعارها یا اعتماد کور به دوستان فرضی. مصر امروز، برخلاف ترکیه و قطر، نه در پی موازنه‌سازی علیه ایران است و نه به دنبال بهره‌برداری خصمانه از پرونده هسته‌ای. قاهره به دنبال بازیابی جایگاه منطقه‌ای خود است و این امر می‌تواند در نقطه‌ای از منافع ایران هم قرار گیرد».

ذوالقدریو در جمع‌بندی می‌گوید «جهان امروز، جهان فرصت‌هاست، نه جهان آرمان‌ها. اگر ایران بخواهد در این میدان باقی بماند، باید سیاست خارجی خود را از مدار ایدئولوژی خارج و بر مبنای منافع لحظه‌ای و فرصت‌های واقعی تنظیم کند. مصر در این معادله می‌تواند نه تهدید، بلکه یک فرصت دیپلماتیک ارزشمند برای ایران باشد؛ در کل نه مصر غیرقابل اعتماد است و نه عمان قابل اعتماد. چون همه به دنبال منافع خود هستند».

خبر

در دیدار مجمع نمایندگان ۴ استان مطرح شد انتقاد پزشکیان از مخالفت و مقاومت مقابل اصلاح و کوچک‌سازی نظام اداری

رئیس‌جمهور با انتقاد از اینکه اقدام برای اصلاح نظام اداری در هر بخشی با مقاومت رویه‌رو می‌شود، گفت: امروز در حالی بیش از ۸۵ درصد منابع کشور صرف هزینه‌های جاری نظام اداری می‌شود که درخواست‌های متعددی برای حجیم‌ترشدن آن در قالب ارتقای تقسیمات کشوری و نظایر آن از سوی نمایندگان مجلس و مسیره‌ای دیگر مطرح می‌شود. به گزارش ایسنا، مسعود پزشکیان در دیدار مجمع نمایندگان استان‌های البرز، بوشهر، چهارمحال و بختیاری و کهگیلویه و بویراحمد، عدم تناسب منابع و مصارف و تاسراری درآمدها و هزینه‌ها را عامل اساسی و اصلی ایجاد و افزایش تورم و برخی مشکلات اقتصادی دیگر عنوان و اظهار کرد: مهم‌ترین انتظار و خواسته ما از نمایندگان مجلس در این زمینه، این است که کمک کنند بودجه‌ای تنظیم و تصویب شود که کسری نداشته باشد. رئیس‌جمهور با بیان اینکه باید متاسب با منابع توقع ایجاد شود، افزود: تفویض داکتر ممکن اختیارات به استان‌ها که دولت آن را دنبال می‌کند، این امکان را فراهم می‌کند که شناسایی نیازها و طراحی راهکارهای رفع آنها، از سوی مدیرانی دنبال شود که خودشان مسئول اجرای آنها هستند. رئیس‌جمهور با اشاره به برخی اقدامات دولت برای سامان‌دادن ناترازی‌ها در حوزه‌های آب، نیرو، انرژی و مالی گفت: دولت به شکل گسترده‌ای در حال همکاری با دانشگاهیان و کارشناسان جامع حل مشکلات است. رئیس‌جمهور همچنین از نمایندگان خواست با سواس بیشتری هر درخواست منتج به بزرگ‌شدن نظام اداری کشور را مطرح و دنبال کنند و اظهار کرد: بزرگی نظام اداری باعث کندی و ناکارآمدی آن شده و از شما نمایندگان می‌خواهم به دولت در کوچک و چابک‌کردن این ساختار کمک کنید.

شماره تماس
۰۹۱۰۲۰۳۳۹۲۴
۰۲۱۸۸۹۴۲۰۳۵

برای خرید آنلاین کیوآرکد را اسکن کنید

